

Hejsan!

Jag heter Berta Broccoli. Förr i tiden bodde jag i en fryn i familjen Söderströms hus, men nu är jag lite utspridd. Mina olika delar befinner sig på olika ställen. Om ni ska förstå vad jag menar är det lika bra att jag tar det från början. Så här var det:

En kväll för ett tag sedan låg jag i frid och fröjd i frysen i min lilla plastpåse tillsammans med mina syskon. Då öppnades frysen plötsligt och allting blev ljusst. Jag undrade vad som skulle tas ut ur frysen den här gången. Oftast var det glass eller Mamma Scans Köttbullar, familjen Söderström tycker om sådan mat, de äter inte så mycket grönsaker, men det är inte bra. I grönsaker, i mig till exempel, finns mycket vitaminer. Jaja, tillbaka till ämnet. Frysen öppnades och till min stora förvåning togs vi i brocolipåsen ut. Det var en väldigt skakig resa och dottern i familjen, Petra, hällde ut några brocolis. Det var jag, min bror Benke Broccoli och min syster Beata Broccoli. Vi hamnade på en vit liten tallrik och bredvid oss låg tre bacons. Senare fick jag veta att de hette Bo, Bengt och Berit. Petra satte in tallriken i micron, och så värmdes vi. Det var riktigt obehagligt, cellerna i oss kokade. Det var så hemskt att jag helst vill glömma det, så jag hoppar nog över att berätta hur det kändes.

In i munnen!

Sedan kände jag hur en vass gaffel stacks i mig, och Petra stoppade in mig och Bo Bacon i munnen. Hon tuggade och tuggade, det gjorde jätteont! Jag och Bo Bacon maldes sönder och blandades med saliv, det gjorde att Petra lättare kunde svälja oss. I saliven fanns också ett enzym som hette Agda Amylas, och hon började sönderdela stärkelsen i mig. Det kittlade förskräckligt, fast jag sa till henne att sluta! Sedan pressade Petras tunga ner mig och Bo i Petras matstrupe. Det var som ett långt rör, och en massa muskler tryckte ner oss genom strupen till magsäcken.

Magsäcken

Vi kom in genom ett hål som hette övre magmunnen, som har en slags muskel som kan stänga och öppna "dörren". Magsäcken var ganska stor, ungefär en och en halv liter kunde nog få plats. Där låg olika sorters mat, bland annat Petras mellanmål (en korvmacka och ett glas mjölk) som hon ätit för tre timmar sen, sa Bo. Han hade ju varit i kylan och sett på när Petra tog ut mjölken och korven.

Det var varmt och skönt nere i magsäcken, och man fick till och med massage! Jag blev ännu mer

söndermald av massagen, men det var skönt i alla fall. Nu var det Bos tur att bli kittlad, för när man blev masserad blandades man med magsaften, som innehöll saltsyra och enzymet Pontus Pepsin. Pontus sönderdelade proteinet i Bo, men i mig fanns det inget som tur var. Jag ville ju inte bli kittlad en gång till. Som sagt fanns det saltsyra i magsaften också, och jag frågade Pontus Pepsin varför.

- För att jag äääälskar när det är suuurt! Lågt pH-värde är min favoriit! sa han med sin pipiga röst. Det är myyycket snabbt av Sune Saltsyyyra att vara är för miiin skull!

- Jau, kanske ente riktet baura för din skull, sa Sune Saltsyra på grov skånska. Jau mördar jo massa bakterier å sån skit mä. Di tål ente maj. Jau ä för sur.

- Men, sa jag, hur kan det gå till? Sune Saltsyra, ta det inte som en pik, men du är ju frätande? Fräts inte magsäcken sönder av dig?

- Nä. De ä en slemhinna ront maugsäckens väggar, å då kan jau ente fräta isönnen den, svarade Sune Saltsyra.

Nu när jag hade fått reda på det jag ville, var det bara att ta det lugnt och njuta av massagen. Efter fyra timmar i magsäcken var det äntligen min och Bos tur att åka igenom den nedre magmunnen. Bo var mycket lättad när han äntligen fick komma ifrån Pontus Pepsin. Nu kom vi in i en smal kanal. På en stor gul skylt stod det:

Välkommen till tolvfingertarmen!

Det underliga namnet på denna plats har sitt ursprung i att tolvfingertarmen är lika lång som tolv fingrar i bredd. En bit ner kommer du att upptäcka en liten gång. Den kommer från bukspottkörteln och levern. Genom denna gång kommer galla från levern, som sönderdelar fett så att enzymer i denna tarm lättare kan angripa fett. Härinne kommer det att bli obehagligt för gäster som innehåller fett, kolhydrater eller protein. Det beror på att det även kommer bukspott från bukspottkörteln genom ovan nämnda gång. Bukspottet innehåller enzymer som sönderdelar ovanstående beståndsdelar. För er som tyckte att saltsyran i magsäcken var lite för sur,

kommer pH-värdet nu höjas med hjälp av ämnen från bukspottet.

Lycklig resa och välkommen åter!

– Vad bra med så välinformerade skyltar! sa Bo.

– Ja, sa jag, men det verkar inte vara ett särskilt trevligt ställe, med tanke på alla enzym.

Mer hann jag inte säga förrän enzymerna kastade sig över mig. Det kittlade något otroligt, men det måste ha varit ännu värre för Bo. Han innehöll ju både fett och protein. Men i mig fanns mest bara kolhydrater. När vi sedan var ute ur den 25 cm långa plågan kom vi till tunntarmen.

Tunntarmen

Där rann vi fram, vi blev blöta av tarmsaften som kom från väggarna. Trots det tog det fyra timmar att komma igenom den fem meter långa tarmen. Kolhydraterna i mig togs bort och förvandlades till druvsocker, fett i Bo blev glycerol och fettsyror, och hans protein blev fria aminosyror. Alla de här ämnena sögs upp av tunntarmens veckade väggar. Sedan var de ett minne blott. Vi slussades in i den imponerande tjocktarmen. Bo var nära att åka in i blindtarmen, men jag räddade honom i sista stund. Jag såg nämligen på en skylt att det var en återvändsgränd.

Tjocktarmen

Här i tjocktarmen togs det mesta av vattnet runt omkring oss och det mesta av de andra matresterna bort. Det blev inte någon stor klump kvar, 80 procent var nämligen vatten. Efter en mycket långsam resa genom tjocktarmen, det tog över tio timmar (!), kom vi till ändtarmen.

Ändtarmen

Vi hade nu blivit en gegga av det vatten och matrester som inte kroppen kunde ta upp, till exempel cellulosan som fanns i mig. Det fanns också en massa döda bakterier i kletet som var jätteäckliga! Sedan ploppade vi ut i en toalett, spolades ner i avloppet, och här är jag nu.

Hej då, och jag hoppas att det var roligt att läsa om min spännande resa genom kroppen!

© Maja Ekman, Mariaskolan, Malmö 2004
Lärare Elin Andersson

Berättelsen får kopieras när källan anges.